

กระทู้ถามที่ ๑๐๕๔ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

เรื่อง กรณีเด็กชาย-หญิง และสตรีถูกละเมิดสิทธิทางเพศ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถามนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

จากกรณีที่ปรากฏเป็นข่าวอยู่เสมอว่ามีเด็กชาย-หญิง และสตรีเป็นบุคคลที่อ่อนแอจำนวนไม่น้อยอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ถูกกักขังทารุณอย่างโหดร้ายทารุณ ถูกประทุษร้ายอย่างรุนแรงทั้งทางร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะที่มีการถูกทารุณกรรมทางเพศหรือถูกบังคับให้ค้าประเวณีที่เกิดจากบุคคลภายนอกและบุคคลที่ใกล้ชิดในครอบครัว ซึ่งปัญหาเหล่านี้กระทบรุนแรงต่อสังคมของประเทศ และยังส่งผลเสียหายต่อภาพพจน์ของประเทศด้วย จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือเด็กชาย-หญิง และสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิด้านสุขภาพร่างกาย สุขภาพจิตใจ เพื่อให้บุคคลเหล่านี้กลับไปใช้ชีวิตในสังคมอย่างปกติสุขอย่างไร ขอทราบขั้นตอนโดยละเอียด

๒. รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการกระตุ้นเตือนบุคคลในสังคมให้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือในกรณีที่พบเด็กชาย-หญิง และสตรีถูกละเมิดสิทธิหรือไม่ อย่างไร และในอนาคตจะมีการดำเนินการกระตุ้นโดยวิธีใด ขอทราบรายละเอียด

๓. รัฐบาลมีนโยบายหรือมาตรการที่จะให้บุคคลในสังคมรู้จักมีจิตสำนึกในการเคารพสิทธิเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกันของบุคคลหรือไม่ อย่างไร และในอนาคตจะดำเนินการเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในลักษณะนี้หรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ศิริ หวังบุญเกิด

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย

กรุงเทพมหานคร

คำตอบกระทู้ถามที่ ๑๐๕๔ ร.

ของ นายศิริ หวังบุญเกิด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
เรื่อง กรณีเด็กชาย-หญิง และสตรีถูกละเมิดสิทธิทางเพศ

ข้าพเจ้า นายอนุรักษ์ จูริมาศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้รับมอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถาม เรื่อง กรณีเด็กชาย-หญิง และสตรีถูกละเมิดสิทธิทางเพศ ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้อง ดังนี้

คำตอบข้อ ๑ ขอเรียนว่า รัฐบาลโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีมาตรการช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กชาย-หญิง และสตรีที่ถูกละเมิดสิทธิ ด้านสุขภาพกาย สุขภาพใจ เพื่อให้กลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข ดังนี้

๑. การกำหนดมาตรการและพัฒนามาตรการกลไกในการช่วยเหลือเด็กชาย-หญิง ที่ถูกละเมิด
โดย

๑.๑ การสร้างและปลูกจิตสำนึกให้แก่ประชาชนและกลุ่มเป้าหมายในการร่วมกันป้องกัน และแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก เช่น

- การฝึกอบรมให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายและองค์กรประชาชน เพื่อการสร้างระบบเตือนภัยให้แก่เด็กและสตรีในชุมชน เช่น การจัดเวทีประชาคมชุมชนเข้มแข็ง

- การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและปลูกจิตสำนึกของประชาชนในการร่วมกันแก้ไขปัญหา และมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการ กลไกในการแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิเด็ก

- การประสานหน่วยงานด้านการศึกษาในการกำหนดหลักสูตรครอบครัว ศึกษาในสถานศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้และเข้าใจในการปฏิบัติตน การป้องกันตนเองจากการถูกละเมิดสิทธิทั้งภายในครอบครัวและสังคมชุมชน เช่น การจัดทำแผนการศึกษาเด็กปฐมวัย

- การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเด็กและสตรีที่ถูกละเมิดรุนแรงในแผนกฉุกเฉินตามโรงพยาบาลของรัฐ ที่เรียกว่า One Stop Crisis Center (OSCC) โดยกระทรวงสาธารณสุข

๑.๒ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหาเด็ก เช่น

- ผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่เด็กและประชาชนในการป้องกันตนเองจากการถูกละเมิด

- การประสานและร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนในการจัดกิจกรรมทางเลือกให้แก่เด็ก โดยกำหนดเป็นแนวทางการจัดกิจกรรมที่เน้นการบูรณาการการทำงานของทุกภาคส่วนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคุกคามสิทธิเด็กที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน

- การจัดทำโครงการรณรงค์เผยแพร่สัญลักษณ์ “ริบบิ้นสีขาว” เพื่อแสดงถึงการเข้าร่วมกันต่อต้านการใช้ความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยสำนักงานกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว

๑.๓ การผลักดัน/จัดทำ ร่างกฎหมายการคุ้มครองเด็กนำไปสู่การปฏิบัติ โดยปัจจุบัน ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองเด็ก พ.ศ. อยู่ระหว่างการดำเนินการของรัฐสภา

๑.๔ การผลักดันร่างพระราชบัญญัติขจัดความรุนแรงในครอบครัวซึ่งเริ่มร่างขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๕ เพื่อนำไปสู่การบังคับใช้ต่อไป

๑.๕ การสร้างมาตรการการคุ้มครองและพิทักษ์เด็ก โดยกำหนดแนวทางการส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชนพ้นจากการถูกระทำ โดย

- การสร้างเกณฑ์มาตรฐานการเลี้ยงดูเด็กขั้นต่ำและเกณฑ์ชีวิตปัจจัยเสี่ยง
- การดำเนินโครงการคลังสมองท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน
- การพัฒนาแหล่งเรียนรู้และนันทนาการชุมชนบ้านเอื้ออาทร
- การจัดทำคู่มือการพัฒนาเด็กปฐมวัย

๑.๖ การขยายผลในการดำเนินการพัฒนาเด็กสู่ชุมชน ให้หน่วยงาน องค์กรที่ปฏิบัติงานการพัฒนาเด็กเข้ามาระดับและขยายผลในการป้องกัน แก้ไขปัญหาเด็กที่ถูกกระทำอย่างจริงจังต่อเนื่อง และเป็นระบบ

๒. การดำเนินงานในภาคปฏิบัติ

๒.๑ การดำเนินโครงการสร้างสายใยรักพิทักษ์เด็ก เพื่อจัดกิจกรรมให้แก่เด็กเร่ร่อนในการหาทางเลือกให้แก่ชีวิต โดยประสานความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และมูลนิธิ

๒.๒ คณะทำงานด้านเด็ก โดยสำนักส่งเสริมและพิทักษ์เด็ก (สทค.) เป็นคณะทำงานเพื่อร่วมพิจารณาพัฒนามาตรการแนวทางในการปกป้อง คุ้มครองและพัฒนาเด็ก ตลอดจนรณรงค์สร้างความตระหนักในสังคมต่อการคุ้มครองพิทักษ์และพัฒนาเด็ก

๒.๓ คณะทำงานด้านเด็กเร่ร่อน

๒.๔ การจัดกิจกรรมค่ายสัมพันธ์คนทำงานด้านเด็ก เป็นโครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์และประสานนโยบาย ตลอดจนแนวทางในการดำเนินงานด้านกลไก การคุ้มครอง พิทักษ์ และพัฒนาเด็ก โดยมีผู้บริหารระดับสูงทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศเข้าร่วมกิจกรรม

๒.๕ การดำเนินการด้านกฎหมายที่สำคัญ ได้แก่

- ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมการจัดตั้งศาลเด็ก เยาวชน และครอบครัว ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของกระทรวงแรงงาน

- พระราชบัญญัติว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก โดยได้ดำเนินการบันทึกข้อตกลงที่เกี่ยวกับปัญหาการค้าหญิงและเด็ก โดยแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประสานการแก้ไขปัญหาการค้าหญิงและเด็กเพื่อจัดทำบันทึกข้อตกลง ประกอบด้วย บันทึกข้อตกลงระหว่างรัฐต่อรัฐ บันทึกข้อตกลงระหว่างรัฐต่อภาคเอกชน บันทึกข้อตกลงระหว่างภาคเอกชนต่อภาคเอกชน และบันทึกข้อตกลงการค้าเด็กและหญิงใน ๘ จังหวัดภาคเหนือ

- ร่างพระราชบัญญัติการคุ้มครองเด็ก พ.ศ. อยู่ระหว่างการดำเนินการของรัฐสภา

๒.๖ ได้สอดแทรกความรู้เชิงวิชาการตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ ในการอบรม ประชุม สัมมนาวิชาการด้วยแล้วทุกครั้ง

๒.๗ กำหนดให้ทุกหน่วยงานในสังกัดจัดอบรม ประชุม สัมมนา ให้สอดแทรกความรู้เชิงวิชาการว่าด้วยสิทธิ เสรีภาพ ตามรัฐธรรมนูญของทุกหน่วยงานทุกครั้ง ตลอดปีงบประมาณ ๒๕๕๗

๒.๘ จัดบริการสายด่วนทางโทรศัพท์ เลขหมาย ๑๕๐๗ เพื่อรับแจ้งเหตุและขอรับการช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำทางโทรศัพท์

๒.๙ จัดชุดปฏิบัติการ โดยทีมสหวิชาชีพ ได้แก่ เจ้าหน้าที่งานตำรวจ นักสังคมสงเคราะห์ นักกฎหมาย แพทย์ เจ้าหน้าที่องค์กรภาคเอกชนด้านเด็ก ในการคุ้มครองสวัสดิภาพและพิทักษ์สิทธิเด็ก

๒.๑๐ จัดให้มีที่พักพิงชั่วคราว ในรูปของบ้านพักเด็กและครอบครัว (บ้านพักฉุกเฉิน) และมีนักสังคมสงเคราะห์ให้บริการคำปรึกษาแนะนำ วินิจฉัยปัญหา พิจารณาแนวทางการให้ความช่วยเหลือและประสานการส่งต่อเพื่อให้บริการที่เหมาะสม

๒.๑๑ จัดบริการฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ แก่ผู้ประสบปัญหาตามกระบวนการทางสังคมสงเคราะห์ ในสถานสงเคราะห์และสถานคุ้มครอง รวมถึงประสานการจัดบริการช่วยเหลือต่างๆ อาทิ บริการทางการแพทย์ การศึกษา ฝึกอาชีพ การช่วยเหลือด้านกฎหมาย และกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมและการปรับตัวสู่สังคม

๒.๑๒ เตรียมความพร้อมของครอบครัว โดยการให้คำปรึกษาแนะนำ การสงเคราะห์ช่วยเหลือและติดตามเยี่ยมเยียนก่อน - หลัง ที่เด็กและสตรีกลับสู่ครอบครัว

๒.๑๓ กรณีที่เด็กและสตรีไม่สามารถกลับคืนสู่ครอบครัว จะพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม เช่น จัดหาครอบครัวทดแทน ครอบครัวอุปการะ หรือจัดหางานทำ เป็นต้น

๓. ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น

๓.๑ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๕ มีการกำหนดบทลงโทษหนักขึ้นแก่ผู้ที่เป็นธุระจัดหาบุคคลเพื่อการค้าประเวณี ทั้งโดยยินยอมและไม่ยินยอม โดยเฉพาะการกระทำต่อเด็กอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ครอบคลุมการกระทำทั้งในและนอกราชอาณาจักร

๓.๒ พระราชบัญญัติมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการกักตัวหญิงและเด็ก เพื่อสอบข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิด ช่วยเหลือหญิงและเด็กผู้เสียหาย รวมถึงส่งกลับภูมิลำเนาหรือประเทศภูมิลำเนา

๓.๓ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฉบับที่ ๒๐ กำหนดให้มีนักสังคมสงเคราะห์ นักจิตวิทยา อัยการ และล่ามแปลเข้าร่วมในกระบวนการสอบสวนและพิจารณาคดี เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ผู้เสียหายถูกกระทำซ้ำ

๓.๔ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดโทษต่อนายจ้างหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในขบวนการค้ามนุษย์ การให้ที่พักพิงแก่คนต่างด้าว และใช้ข้อยกเว้นตามพระราชบัญญัติ มาตรา ๕๔ ไม่ดำเนินคดีต่อผู้ที่ตกเป็นเหยื่อการค้าหญิงและเด็กข้ามชาติ โดยกรณีที่ลักลอบเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย

๓.๕ บันทึกข้อตกลงเรื่องแนวทางปฏิบัติร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการกรณีการค้าหญิงและเด็กที่ตกเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมอบหมายให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เป็นหน่วยงานหลักในการจัดหาที่พักชั่วคราว จัดบริหารฟื้นฟูสภาพร่างกาย จิตใจ และอาชีพ ประสานหน่วยงานในด้านคดี สืบหาและประเมินความพร้อมเด็กและหญิงผู้เสียหาย รวมถึงการส่งกลับประเทศภูมิลำเนา

คำตอบข้อ ๒ ขอเรียนว่า ปัญหาเด็กชาย-หญิง และสตรีที่ถูกละเมิด เป็นปัญหาที่คนในสังคมบางส่วนมองว่าเป็นเรื่องของครอบครัวและสิทธิส่วนบุคคล ดังนั้น การป้องกันและแก้ไขปัญหาคดีที่ดีที่สุดคือการสร้างความเข้าใจ และให้ประชาชนตระหนักว่าปัญหานี้เป็นปัญหาสังคม และต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง และให้การช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง ซึ่งรัฐบาลโดยกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์มีมาตรการ ดังนี้

๑. การรณรงค์สร้างความตระหนักทางสังคมโดยใช้สื่อรูปแบบต่างๆ อาทิ การจัดเวทีเสวนา ประชุมสัมมนากิจกรรมรณรงค์ทั้งแก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคธุรกิจชุมชน การจัดอบรม สิทธิเด็ก จัดทำคู่มือคุ้มครองเด็ก การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความรุนแรงและกฎหมาย อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงค่านิยม เจตคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม

๒. การสร้างความเข้าใจและตระหนักในการใช้กฎหมายแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติตามกฎหมายโดย จัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมาย การอบรม สัมมนา และการประชุมซักซ้อมการปฏิบัติงาน ตามกฎหมาย

๓. การส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในระดับครอบครัว ชุมชน ภาคธุรกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสร้างกลไกเพื่อสอดส่อง เฝ้าระวังปัญหาการละเมิดสิทธิในทุกด้านต่อเด็กและสตรี

๔. การพัฒนาอาสาสมัครในการเฝ้าระวังปัญหา และการประสานส่งต่อบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๕. การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย อาทิ การปรับปรุงแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๕๔ เป็นร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ซึ่งกำหนดให้เด็กต้องได้รับการเลี้ยงดูพัฒนาจากบิดาหรือผู้ปกครองไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด และกำหนดให้เด็กจะต้องได้รับการคุ้มครองมิให้ตกอยู่ในภาวะอันตรายต่อร่างกาย หรือจิตใจ การคุ้มครองเด็กจากโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ ที่เป็นภัย หรือส่งผลต่อการเสียโอกาสของเด็ก รวมทั้งผู้ที่พบเด็กอยู่ในภาวะต้องได้รับการช่วยเหลือ คุ้มครอง ถือเป็นหน้าที่ที่ต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ เป็นต้น

คำตอบข้อ ๓ ขอเรียนว่า รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการที่จะให้บุคคลในสังคมมีจิตสำนึก ในการเคารพสิทธิเสรีภาพ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน โดยจัดโครงการรณรงค์ยุติความรุนแรง ต่อเด็กและสตรีในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี โดยส่งเสริมให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดกิจกรรมและ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปทราบ โดยมีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรีในครอบครัว และสังคมให้ประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการยุติความรุนแรง

๒. เพื่อปรับเปลี่ยนเจตคติดั้งเดิมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความรุนแรง โดยสังคมไม่ยอมรับ ไม่นิ่งเฉยต่อการกระทำความรุนแรง พร้อมทั้งยกย่องพฤติกรรมแก่ผู้ไม่ทำร้ายเด็กและสตรี

แผนการรณรงค์

(๑) รณรงค์ให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานภาครัฐทุกระดับเข้าใจและตระหนักถึงหน้าที่รับผิดชอบต่อการป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจัง

(๒) รณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างความรู้ความเข้าใจ และให้ประชาชนมีส่วนร่วม

(๓) ส่งเสริมงานชุมชนสัมพันธ์ ปลุกฝังให้ประชาชนมีจิตสำนึก ตระหนักว่าความรุนแรงต่อเด็กและสตรีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

(๔) ส่งเสริมการจัดกิจกรรมในชุมชนต่างๆ ที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิกครอบครัว

(๕) เพิ่มศักยภาพบุคลากรทุกระดับในสถาบันการศึกษาให้มีความรู้เรื่องสิทธิสตรี สิทธิเด็ก ให้ครูมีบทบาทในการป้องกันความรุนแรงทั้งในสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน

(๖) รณรงค์ให้มีการควบคุม ลด เลิก สื่อลามกอนาจาร และสื่อความรุนแรงทุกรูปแบบ

(๗) จัดให้มีศูนย์บริการให้การปรึกษาให้เพียงพอขึ้นในหน่วยงานและองค์การต่างๆ ให้เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ

กิจกรรมหลักในการรณรงค์

ในการดำเนินการรณรงค์ดังกล่าว รัฐบาลได้จัดตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาครอบครัวและแก้ไขความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยมีหน่วยงานทั้งภาครัฐและองค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนในการดำเนินกิจกรรม ดังมีโครงการ ประกอบด้วย

(๑) โครงการป้องกันการละเมิดและกระทำต่อเด็กและสตรี

(๒) โครงการรณรงค์แก้ไขปัญหาคความรุนแรงในครอบครัว

(๓) โครงการให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับปัญหาคความรุนแรง

(๔) โครงการผลิตสื่อรณรงค์ยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

(๕) โครงการสัมมนาเรื่อง “สื่อมวลชนกับสถานการณ์ความรุนแรงในสังคม”

(๖) โครงการอาสาสมัครส่งเสริมสิทธิ : อาสาสมัครชุมชนเฝ้าระวังต่อเด็กและสตรี

(๗) โครงการรณรงค์ปรับเปลี่ยนเจตคติของหญิงชายต่อการใช้ความรุนแรง

(๘) โครงการเสริมหลักสูตรการเรียนการสอนในประเด็นสิทธิเด็กและสตรีสิทธิมนุษยชน

(๙) โครงการอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ อัยการ ผู้พิพากษา พยาบาล นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ ครู และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาคความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

(๑๐) โครงการอบรมครูเรื่อง “สิทธิเด็กและสิทธิสตรี”

(๑๑) โครงการบทบาทของสื่อกับการนำเสนอปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรี

(๑๒) โครงการครอบครัวสัมพันธ์ไม่ใช้ความรุนแรง

ซึ่งในปี ๒๕๔๕ รัฐบาลได้ดำเนินการรณรงค์โครงการยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรีมาอย่างต่อเนื่อง เฉพาะในเดือนพฤศจิกายนได้มีการรวมตัวกันระหว่างหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ ธุรกิจเอกชนและสื่อมวลชน ร่วมกันประสานจัดกิจกรรมต่างๆ สรุปได้ดังนี้

๑) สอดแทรกเนื้อหาสาระเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรีผ่านสื่อมวลชนในรูปแบบต่างๆ โดยดำเนินการจัดคอนเสิร์ต เผยแพร่บทความ จัดทำสปอर्ट และสอดแทรกในรายการต่างๆ ออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ และผลิตสื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารไปยังประชาชนทั่วไป

๒) สนับสนุนให้เยาวชนจัดกิจกรรมในโรงเรียนและชุมชน โดยมีองค์การกองทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNICEF) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ร่วมกับสภทัยมูลนิธิ และกลุ่มเยาวชนในกรุงเทพและต่างจังหวัดร่วมกันสนับสนุนให้เยาวชนคิดริเริ่มจัดกิจกรรม

๓) จัดกิจกรรมรณรงค์ริบบิ้นสีขาว (White Ribbon) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์สากลหลายประเทศทั่วโลกใช้ในการรณรงค์ โดยหลักการคือผู้ชายเป็นผู้รณรงค์ในกลุ่มผู้ชายด้วยกัน เพื่อให้คำมั่นว่าจะร่วมกันยุติความรุนแรงต่อเด็กและสตรี โดยใช้สัญลักษณ์ริบบิ้นสีขาวติดที่เสื้อ การรณรงค์ให้สร้างเครือข่ายขยายแนวคิดดังกล่าวไปสู่ผู้ชายกลุ่มอื่นๆ ต่อไปด้วย

๔) จัดเสวนา “ร่างพระราชบัญญัติขจัดความรุนแรงในครอบครัว” โดยถือเป็นเวทีของการพูดคุยกันถึงทางออกที่เหมาะสมของร่างพระราชบัญญัติขจัดความรุนแรงในครอบครัว พร้อมทั้งความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และความคาดหวัง ของหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้กฎหมายดังกล่าวสามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงต่อเด็กและสตรีได้อย่างสมบูรณ์